

helst andet Land i Verden. Men jeg vil antage, at det, der mangler derude, er Ledere. Men kunde man saa ikke gøre ligesom de syd-fynske Værksteder: anskaffe sig disse Folk, købe en Ingeniør og faa ham til at lede dette Arbejde. Det vilde sikkert være en stor Fordel for Statsbanerne. Men i den Henseende tror jeg godt, at det skorter for Statsbanernes Vedkommende, og det er maaske Hovedgrunden til, at man fra deres Ledelses Side stadig har vist denne Sag fra sig det ene Aar efter det andet. Men det er ikke Princippet i vort Forslag i Aar, at Arbejdet netop skal udføres paa Statsbanernes Værksteder, Princippet er, at Arbejdet skal udføres paa et indenlandsk Værksted.

Til Slut skal jeg gøre et Par Bemærkninger om et Underændringsforslag, der er stillet af Socialdemokraterne. Det vedrører Funder-Bramminge-Banen. Det vil erindres, at tre ærede Medlemmer ved Finanslovsforslagets anden Behandling havde stillet et Ændringsforslag om at bevilge 100,000 Kr. til denne Bane udover de 50,000, der i Forvejen vare foreslaaede. Man ønskede at faa Bevillingen forhøjet med 100,000 Kr. for at sætte Arbejdet i Gang derovre, navnlig for at faa Banelegemet stukket ud og faa bestemt, hvor Stationerne skulle anbringes. Dette Forslag kunde den højtærede Minister ikke tiltræde. Han mente, at det paa Grund af vor finansielle Stilling ikke var muligt at vedtage en Bevilling som denne. Da jeg i Efteraaret havde Lejlighed til at rejse ovre i de Egne, fik jeg et stærkt Indtryk af, hvor nødvendigt det er, at der bliver bygget en Bane fra Funder til Bramminge. Jeg fik et stærkt Indtryk af, hvorledes det vilde kunne afhjælpe dette store banetomme Rum, hvis det kunde faa denne Bane, og da de tre Forslagsstillere lod deres Forslag falde, optog jeg det derfor og fastholdt det, saaledes at det stod og faldt som Socialdemokratiets Forslag. Nu er det en Tilfredsstillelse for os, at den højtærede Minister har overvundet sit Sind, saaledes at han nu selv er kommen med et Ændringsforslag om at forhøje Bevillingen med 50,000 Kr., medens vi Socialdemokrater have fastholdt det Ændringsforslag, som de tre lokale Rigsdagsmænd havde stillet ved anden Behandling, og mene, at de 100,000 Kr. ikke ville være for meget. Jeg kan ganske henholde mig til den udmærkede Motivering, som dette Ændringsforslag om de 100,000 Kr. fik af det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) og det ærede Medlem fra

Bække (L. Rasmussen) og vist ogsaa af det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe), nej, det ærede Medlem var vist slet ikke til Stede ved den Lejlighed, men de to andre ærede Medlemmer anbefalede denne Sag overmaade varmt, og i Henhold til deres Motivering er det, at vi havde stillet vort Ændringsforslag.

Zahle: Jeg har kun nogle enkelte Forhold at omtale. Ændringsforslag Nr. 4 skyldes det Parti, jeg tilhører, og gaar ud paa, at Indtægtskontoen for Statsbanerne skal forhøjes med et Beløb af 350,000 Kr., som ere førte til Udgift for Fribefordring paa andre Punkter af Budgettet. Det taler for sig selv, og jeg skal derfor indskrænke mig til ogsaa at lade det anbefale sig selv.

Det næste Ændringsforslag, jeg har Grund til at omtale, er det, der vedrører Lokomotiverne, disse Lokomotiver, som i saa mange Aar have kørt frem og tilbage mellem det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen). Jeg kan ogsaa om dette Spørgsmaal udtale mig meget kort, idet jeg kun skal besvare det Spørgsmaal, den ærede Ordfører rettede til mig. Det er min bestemte Overbevisning, at dette Spørgsmaal om at bygge Lokomotiver herhjemme aldeles ikke har noget med Protektionisme at gøre. Den ærede Ordfører, som med saa megen Forfarenhed taler om Landboforhold, er neppe saa godt inde i industrielle og Handelsforhold, og jeg tror derfor, at han her er kommen til at se forkert paa Sagen. Det er min Opfattelse, at den danske Industri er i Stand til at bygge Lokomotiver fuldt saa godt og til lige saa billig Pris, som den danske Stat kan købe dem til i Udlandet. Men det kan naturligvis hænde — og saadant foreligger ogsaa oplyst, uden at jeg i dette Øjeblik kan sige andet, end at jeg erindrer, det er blevet oplyst —, at nogle af de Tilbud, som ere komne fra Udlandet, have været til en Pris, som laa under den virkelige og reelle Pris. Og det er meget naturligt. Det er noget, man ofte ser, at de store industridrivende for at sikre sig et Marked levere en Vare for en Pris, der er billigere end den, de i Virkeligheden selv kunne præstere Varen til. Vi kunne være overbeviste om, at hvis vi acceptere det faktisk foreliggende Tilbud fra Udlandet i Stedet for at lade Lokomotiverne bygge herhjemme paa Statens Værksteder eller faa dem bygget hos danske industridrivende, og hvis vi kun se